

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 3 november 2008 (07.11)
(OR. fr)**

**14224/2/08
REV 2**

LIMITE

**CRIMORG 166
ENFOPOL 191**

NOTA

van	het voorzitterschap
aan	het Coreper/de Raad
Betreft	Conclusies van de Raad van de Europese Unie over de preventie en de bestrijding van de illegale handel in cultuurgoederen

**CONCLUSIES VAN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE
OVER DE PREVENTIE EN DE BESTRIJDING
VAN DE ILLEGALE HANDEL IN CULTUURGOEDEREN**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

INDACHTIG artikel 2 van de Overeenkomst tot oprichting van een Europese Politiedienst (EUROPOL) van 26 juli 1995¹ en artikel 4 van het Besluit van de Raad van 28 februari 2002 betreffende de oprichting van de Europese Eenheid voor Justitiële Samenwerking (EUROJUST), waarin is bepaald dat deze agentschappen bevoegd zijn met betrekking tot de illegale handel in cultuurgoederen, met inbegrip van antiquiteiten en kunstwerken,

HERINNEREND AAN het belang dat hij hecht aan het vrije verkeer van personen en goederen in de Unie en aan de totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht,

¹ Dit artikel komt overeen met artikel 4 en met bijlage I van het ontwerp-besluit van de Raad tot oprichting van de Europese politiedienst.

IN HERINNERING BRENGEND dat de bescherming van het openbare en particuliere Europese culturele erfgoed, middels een doeltreffende bestrijding van de illegale handel in cultuurgoederen, één van de doelstellingen van de Europese Unie is,

ONDERSTREPEND dat het grondgebied van de Unie, dankzij het economisch en handelsverkeer en het artistiek en cultureel erfgoed, bij uitstek een doelwit is van criminele organisaties,

ONDERSTREPEND dat de preventie en de bestrijding van de illegale handel in cultuurgoederen een aspect vormen van de bescherming van het economisch en handelsverkeer, van het artistiek en cultureel erfgoed van de lidstaten, van de bloei van de Europese kunstmarkt en van de eerbiediging van de rechten van openbare of particuliere slachtoffers, met name het recht om hun gestolen goederen terug te krijgen,

CONSTATEREND dat het vrije verkeer van cultuurgoederen een grotere traceerbaarheid van deze goederen vereist om de illegale handel beter te kunnen bestrijden,

CONSTATEREND dat de afwezigheid van middelen waarmee de herkomst van een ter verkoop aangeboden cultuurgoed kan worden vastgesteld, het optreden van de bevoegde instanties bemoeilijkt *wanneer het een goed van frauduleuze herkomst betreft*, en dat informatie over gestolen cultuurgoed sneller en uitgebreider moet worden rondgestuurd nu er in het kader van het vrije verkeer een gemeenschappelijke ruimte bestaat waarbinnen deze goederen snel over de grens kunnen worden gebracht,

VASTSTELLEND dat er tussen de lidstaten verschillen bestaan in de wettelijke definitie van "cultuurgoed", bij de vaststelling van de "kwade trouw" van een handelaar, van een tussenpersoon of van enige andere houder van een cultuurgoed, alsmede in de strafrechtelijke omschrijving van gedragingen bestaande in het onder zich houden of doorgeven van een goed in de wetenschap dat het verkregen is door middel van een strafbare handeling,

IN HERINNERING BRENGEND dat het nuttig is om, binnen het kader van de bestaande politiediensten, diensten in het leven te roepen of aan te wijzen die belast zijn met de bestrijding van de illegale handel in cultuurgoederen, zoals gestipuleerd in de UNESCO-Overeenkomst van 14 november 1970,

VASTSTELLEND dat sommige lidstaten weliswaar specifieke gegevensbanken over gestolen cultuurgoederen hebben opgezet, maar dat deze niet met elkaar verbonden zijn en onderling niet verenigbaar zijn omdat ze volgens verschillende concepten zijn opgezet,

ONDERSTREPEND dat in het Commissiedocument over de opslag van signaleringen van gestolen cultuurgoederen in SIS II van 6 augustus 2004 werd aanbevolen een specifieke gegevensbank voor cultuurgoederen op te zetten,

EROP WIJZEND dat er een voor het publiek en voor de politiediensten toegankelijke internationale institutionele gegevensbank bestaat, die wordt beheerd door de Internationale Criminele Politie Organisatie (ICPO)-INTERPOL en waarvan alle landen van de wereld gebruik kunnen maken en die door de lidstaten wordt gebruikt, maar dat deze gegevensbank, gezien de aangewende technologie en de daarvoor beschikbaargestelde middelen, slechts ten dele beantwoordt aan de eisen die de bestrijding van de handel in cultuurgoederen stelt,

VERHEUGD dat ICPO-INTERPOL heeft laten weten te willen samenwerken met de lidstaten om deze gegevensbank te ontwikkelen en te moderniseren,

KOMT TOT DE SLOTSOM DAT DE ILLEGALE HANDEL IN CULTUURGOEDEREN MOET WORDEN VOORKOMEN EN BESTREDEN, WAARTOE HIJ:

HERINNERT aan het belang van de Europese en internationale instrumenten ter bestrijding van de illegale handel in cultuurgoederen,

WIJST op het belang van nauwe samenwerking tussen de diensten van de lidstaten die gespecialiseerd zijn in de bestrijding van de handel in cultuurgoederen, alsmede, in dit verband, op het nut van de uitwisseling van goede praktijken en ervaringen, bijvoorbeeld door middel van het aanwijzen van contactpunten in elk der lidstaten,

VERZOEKT de Europese Commissie om voor 31 december 2010 (...) een overzicht op te stellen van en te rapporteren over de wetgevingsinstrumenten, de richtsnoeren en de operationele middelen op het gebied van de doorverkoop van in de Europese Unie gestolen cultuurgoederen, meer in het algemeen om de doorverkoop van cultuurgoederen te voorkomen en ten behoeve van hun traceerbaarheid.

(...),

BEVEELT AAN de mogelijkheid te bestuderen om in de huidige nationale systemen aanwezige informatie over gestolen cultuurgoederen sneller en op ruimere schaal te verspreiden,

STEUNT het streven van ICPO-INTERPOL om haar gegevensbank te verbeteren en daartoe een instrument op te zetten voor de geautomatiseerde uitwisseling van gegevens dat rechtstreeks door de lidstaten wordt gevoed, geraadpleegd en bijgewerkt, en waarvoor gebruik wordt gemaakt van de nieuwste technologische ontwikkelingen, zoals beeldgelijkenis en zoekmotoren,

VERZOEKT de Europese Commissie **om Interpol bij deze werkzaamheden te betrekken en ervoor te zorgen dat tussen de betrokken particuliere en openbare partijen partnerschappen tot stand komen.**
